

Föreningen Islandssamlarna
c/o Per Hanner
Wittstocksgatan 2
115 24 STOCKHOLM

Rapport maj 1987
(nr 68)

Kära Vänner och Medlemmar!

När detta skrivs i början av maj är det skönt att konstatera att våren har kommit till norra Europa. Flyttfåglarna har återvänt, vårblommorna ger fälten färg och träden knoppas. Ja, det är en fröjd att leva och det känns i år extra skönt efter den hårda, rekordkalla vinter vi har haft!

En märkvärdighet i avseende på vädret var att medan hela norra Europa genomled ovannämnda vargavinter, hade Island den mildaste vintern på många år, ja i mannaminne. Som en märkvärdighet rapporteras, att Reykjavík inte hade ett enda snöfall på hela vintern. Normalt kommer det snö där, men den ligger inte länge, eftersom det aldrig är långt mellan töperioderna i detta atlantiska klimat.

Nog nu om vintern. I vår förenings Stockholms-krets avslutar vi vårens övningar som flera år tidigare på inbjudan av det älskvärda paret Berit och Bernhard Beskow med en kväll på deras vackra Lillpälßen. Vi framför till värdparet vårt varma tack.

Våra hjärtliga gratulationer går till Roland Frahm, som fått en av de förnämligaste utmärkelser som en filatelist kan erhålla genom att kallas till medlem i The Royal Philatelic Society i London. Rolands stora insatser ligger ju inom svensk filateli, men vi noterar med glädje att hans intresse för Islands filateli också står sig, ty vi har fått räkna honom som trogen medlem, hittills i 17 år, i Islandsklubben i Göteborg och därmed i Islandssamlarna.

Vi försöker ju på vårt eget lilla sätt att upprätthålla goda förbindelser mellan Island och Sverige. Framåt sommaren förstärks de goda förhållandena mellan våra länder genom officiellt besök i Island av kung Carl XVI Gustaf och drottning Silvia. Visste Du att "Sveriges kung" kan uttryckas i ett ord? Jo, på isländska har Sveriges konung den unika titeln "svíakonung". Det heter sålunda "Karl Gustaf svíakonung" och "Silvia svíadrottning". (De Christian och Frederik, vi ser på isländska frimärken, hade förstås titeln "danakonung".) I Sverige brukar vi ju reservera uttrycket "sveakonung" för de gamla kungarna som satt i Uppsala (eller andra orter i närheten), men titeln har alltså stannat kvar i det isländska språket, liksom svenskar heter "svíar" (singularis "svíi"). Vi skall väl heller inte glömma bort att mycket av vad vi vet om sveakonungarna är hämtat från Snorri Sturluson och andra gamla isländska historiker.

I skrivande stund vet jag ännu inte exakt hur denna rapport kommer att se ut i färdigt skick. En förändring blir det dock mot tidigare. Den stencilmaskin på Combi skrivbyrå, som troget producerat upplagan av rapporterna under många år, har "tagit slut" och skall ej ersättas. Fru Holm på Combi har dock åtagit sig att utskriwa mina manus, vilket känns betryggande då fru Holm numera

är expert på alla de isländska namn och andra underligheter (som t.ex. Í GILDI), som brukar ingå. Från hennes utskrift får vi sedan kopiera upp upplagan med annan teknik, varvid av kostnads-skäl vi troligen kommer att använda båda sidorna på papperet. Denna nya teknik kan i fortsättningen ge oss större möjligheter att lägga in illustrationer, men i detta första försök har jag avstått från detta.

I maj månads början hade mer än 50 av våra medlemmar ännu inte betalt årsavgiften för 1987. Hör Du till eftersläntrarna ber jag Dig att i varje fall klara upp saken före sommaren. Se vidare längre fram i rapporten.

En skön sommar önskas Er alla och välkomna igen när vi åter sätter igång sammanträdesverksamheten i Stockholm och Göteborg. Anteckna redan nu de dagar, som anges strax härnedan.

Hej!

Sekreteraren

Höstens
sammanträden

Stockholm. Adress Sturegatan 19, 5 tr (Beskow). Tid kl. 19.30.

Den som inte tidigare fått portkoden bör i förväg ringa Beskow (0762/414 56) eller Hanner (08/67 45 75) för att få koden.

Onsdagen den 9 september Lars Ingemann visar något intressant ur sina samlingar

Torsdagen den 8 oktober Sture Hegland visar - för omväxlings skull - Norge

Torsdagen den 5 november Karl Sångskog visar bilder från Island - Karls stora fotografiska skicklighet har vi fått se exempel på tidigare

Torsdagen den 10 december (program ej ännu bestämt)

Göteborg. Lokal Norska Sjömanskyrkan, Skånegatan 16. Tid kl. 19.30

andra tisdagen i varje månad med början den 8 september. Program i annons i Göteborgs-Posten söndagen före mötesdagen.

Obetalda
avgifter

Har Du ännu inte betalt årsavgiften för 1987, ber kassörerna Dig göra det snarast. Inbetalningskort medföljde mars-rapporten. Har Du inte detta kort kvar, håller Postverket Dig med en ny blankett.

G-medlemmar betalar till Islandsklubben i Göteborg, postgiro 26 73 70-5 och årets avgift är 50:- kr. (Avgift för 1988 ej ännu bestämd, såvitt vi vet.)

Övriga medlemmar betalar till Föreningen Islandssamlarna, postgiro 40 29 57-5. Avgiften är för medlemmar i Stockholmsområdet (S efter medlemsnumret) 40:- kr, för övriga 35:- kr för 1987. (Avgift för 1988 - om någon vill betala den på en gång - är 50:- för S-medlemmar och 45:- för övriga.)

Medlemmar i sådana länder, från vilka man inte kan betala till våra postgirokonton, kan i mars-rapporten, sid. 4, läsa om lämpligt betalningssätt. Om betalning sker med check, vilken måste vara dragen på svensk bank och i svenska kronor, glöm inte tillägget av 15 kr.

Nya isländska
frimärken 1987

Följande frimärken har hittills utgivits i år:

Facit nr	Utg.-dag	Valör, krónur	Motiv etc.
700	26/3	50	Ólafsvík handelsplats i 300 år
701	14/4	100	Nya flygterminalen i Keflavík
702	4/5	12	
703	"	15	Europa 1987, glasmålerier

Varje emission fick särskild förstadagsstämpel. Några datumfyrblock blev det inte dessa gånger.

År 1687 bestämdes i lag att Ólafsvík skulle vara en handelsplats, och orten blev därmed den första med sådan "auktorisation" i landet. Ólafsvík ligger på nordkusten av den långa Snæfellsnes-halvön norr om Reykjavík. Nämnda kust, som vetter mot den fiskrika Breidafjörður, har varit bebodd sedan Islands kolonisering (se t.ex. Eyrbyggja saga), men namnet Ólafsvík har tillkommit senare. Numera är Ólafsvík ett samhälle med 1200 invånare och stor fiskeindustri. Frimärket visar fartyget Svanen, som under åren 1778-1893 seglade mellan Ólafsvík och Köbenhavn.

Söder om Reykjavík ligger Keflavíks flygplats, som svarar för Islands internationella flygförbindelser. Keflavíks civila passagerarterminal har länge varit väl trång för den stora mängd folk, som samlas där två gånger om dygnet på grund av Icelandairs (Flugleidirs) tidtabellsläggning. Tidigt varje morgon kommer nämligen alla flygningar från olika platser i Amerika in, och efter någon timma avgår lika många (3 à 4) plan till olika platser i Europa. Framåt kvällen blir det samma procedur men med flygningar i västlig riktning. Med alla transit-, ankommande och avresande passagerare har behovet av en ny och större terminal varit påträngande och en sådan står alltså nu klar med mycket utvidgade utrymmen och alla moderna arrangemang. (Men någon förbättring av den omänskligt tidiga avgångstiden för resenärer från Reykjavík till Europa lär det inte bli.) På frimärket syns den nya byggnaden, som fått namn efter amerikafararen (år 1000) Leifur Eirísson.

En annan Leifur, nämligen konstnären Leifur Breidfjörð, är upphovsmannen till de glasmålningar i Fossvogskapellet i Reykjavík, varav vissa delar visas på årets Europa-märken. På 12 kr-märket är motivet hur Jesus dignar under tyngden av korset, medan märket i valören 15 kr visar krigare och en fredsduva.

Handmakule- ringen Skst

I rapport 66 meddelade Hans von Strokirch att han hade ett brev-kort, sänt från Skinnastadur i april 1893, på vilket frimärket makulerats för hand med bläck "Skst". Sigurdur H. Þorsteinsson hade å andra sidan i sin katalogisering av bläckannulleringar angivit "Skst" som använt i Skagaströnd, som dock också skulle ha använt förkortningen "Skag". Vi frågade då vad Sigurdur Þorsteinsson ansåg om saken.

Sigurdur H. har nu meddelat oss, att den dokumentation han haft består av ett klipp som visar dels en del av ett datum /4 93, dels Skst på själva märket. Även om han tidigare ansett det troligast att det rörde sig om Skagaströnd är han, efter att ha läst om Hans von Strokirchs brev-kort, nu övertygad om att "Skst" använts av bréfhirdingamannen i Skinnastadur.

Här kan tilläggas, att i april 1893 varken Skinnastadur eller Skagaströnd ännu hade fått sin första stämpel, kronstämpeln.

De sammanhängande M och E på 10 aur Christian X

I artikeln om vidstående ämne i förra rapporten redovisade Leif Fuglsig att varianten i fråga, i Facit omnämnd som 132v¹ på Christian X 10 aur grön, finns i positionerna 12, 32, 52, 72 och 92, dvs. på 5 % av märkena i 100-arket och dessutom inte bara på gröna 10 aur utan också på 10 aur röd (F. 131) och 10 aur brun (F. 151), eftersom alla märkena tryckts med samma ramplåt. Denna artikel har gett upphov till en hel del korrespondens.

1. Låt oss först redovisa resultatet av den lilla pristävling, som vi utlyste. Frågan var där: "Vad är den i procent med en decimal uttryckta chansen att ett fyrblock av något av de nämnda 10-aurmärkena innehåller ett märke med ME-felet?" Svaret får man ju genom att se efter i hur många lägen man kan ta ut ett 4-block ur ett helark 10 x 10, och hur många av dessa som innehåller ME-varianten. Ett 4-block kan tas ut i 9 olika lägen horisontellt och lika många vertikalt, alltså 81 lägen. Av dessa innehåller alla 4-block i de två lägena längst till vänster i arket ME-felet, dvs. 18 st. $\frac{18}{81} = \frac{2}{9} = 22,2\%$. Tre rätta svar

inkom, insända av Lars Ingemann, Jan Pihlström och Hans Ringertz. Vid dragningen vann Lars Ingemann priset.

I sin korrespondens med oss visade också Wilbur Jonsson och Leif Fuglsig rätta uträkningar, men eftersom de inte angett svaret i procent med en decimal fick de inte vara med i dragningen. Har man en matematikprofessor som Wilbur med i föreningen borde man naturligtvis vara mycket noga med formuleringen av ett sådant här litet problem. Wilbur har bl.a. påpekat, att formuleringen också kunde åsyfta faktiskt existerande 4-block, vilket givetvis skulle göra det omöjligt att beräkna något procenttal. Sekreterarens enkla tanke var dock bara att visa att slumpmässigt uttagna 4-block ur ett ark hade en så mycket högre frekvens av felet än de enstaka märkena, ja t.o.m. att chansen ökade mer än 4 gånger. Jag är emellertid fullt medveten om att 4-block företrädesvis uttages som marginalblock eller hörnblock. Av sådana block är andelen med ME-varianten ännu större. Av hörnblocken har 50 % ME-felet!

2. Så har vi fått brev, vari riktigheten av Leif Fuglsigs uppgifter betvivlas. Sir Athelstan Carøe skrev att han undersökt 127 st. gröna 10 aur och funnit 3 med felet. Av 97 röda med eller utan påtryck fann han inget med varianten. Detta stämmer dåligt med den uppgivna frekvensen av 5 %. De tre gröna med felet var alla stämplade 1925-27, varför Sir Athelstan antyder, att de kan komma från första omtrycksupplagan 1923. Wilbur Jonsson ger inte uppgift om någon motsvarande genomgång men har det allmänna intrycket att förekomsten av ME-felet ligger långt under 5 %.
3. Sekreteraren har gjort en egen genomgång av alla ägda 10 aur Christian X. Han fann

	<u>Genomgångna</u>	<u>Därav med "ME"</u>	<u>D:o i %</u>
10 aur grön	77	3	3,9
10 aur röd utan påtryck	19	1	5,3
10 aur röd med påtryck	57	0	0
10 aur brun	20	1	5,0

Det enda i denna tabell som skulle tala mot en 5-procentig frekvens är att inget påtrycksmärke med varianten påträffades.

4. Leif Fuglsig har kommenterat dessa resultat på olika sätt. Han har till påseende sänt oss märken med varianten i alla färgerna och alla tre påtrycken (F. 160, Tj.55 och Tj.57) på det röda, häribland 4 olika hörnfyrblock. han påpekar vidare att på Postmuseum i Köbenhavn finns både godkända provark och normalark av alla tre färgerna, och alla dessa ark visar varianten i de av honom angivna positionerna. Slutligen har han från en handlare lånat 406 ex. av det bruna 10 aur och bland dem funnit 23 ex. med varianten, alltså 5,7 %.

5. En förklaring till att Sir Athelstan och Wilbur Jonsson kommit fram till frekvenser långt under 5 % kan vara, som Leif Fuglsig påpekat, att varianten på särskilt de röda och bruna märkena ibland inte ger klart intryck av en sammanväxning av M och E. På grund av orenheter eller annat kan det mera se ut som om en vit punkt ligger mellan M och E. I tveksamma fall kan man dock identifiera varianten genom att samma märke också har en liten utbuktning på innersidan av vänster stapel i M-et. (Detta syns på avbildningen av varianten i Facit - den som betecknas som 132 i stället för 132v¹.) Leif Fuglsig påpekar också, att har man ett par med ME-felet till vänster, har det högra märket (pos. 13, 33, 53, 73 eller 93) en annan variant: i C (i kungens namnchiffer) upptill till höger finns ett litet inhak på undersidan av bågens övre del.
6. Sammanfattningsvis drar vi den slutsatsen att vi bör kunna lita på Leif Fuglsigs uppgifter i förra rapporten.

Prissättningen
på varianter

68/87

I anslutning till ME-varianten drar Wilbur Jonsson upp en diskussion av prissättningen på varianter. Hans utgångspunkt är att sekreteraren i förra rapporten antydde att ME-varianten kunde prissättas i Facit med 50 % förhöjning i förhållande till priset på resp. normala märken. Detta anser Wilbur vara orimligt lågt. Vi är, efter närmare betänkande, beredda att ge honom rätt däri. Vår ursäkt är att vi blickade på prissättningen på närmast till hands liggande variant i Facit, nämligen F. 142v¹ (1 kr med utbuktning på ettan), som ju finns med en frekvens av 10 %. Denna variant har nämligen ett påslag med bara c. 5 % på det ostämplade märket (550 mot 525 kr för normalmärke) och 10 % på det stämplade (11 mot 10 kr). Detta är dock ett olämpligt fall att jämföra med. För det första är det troligen inte rätt prissatt (i Facit 1967 var påslagen 25 % resp. 320 %). För det andra är det en mycket tidigt observerad variant, som sedan länge sorterats ut. För det tredje är det ostämplade 142 ett dyrt märke. Wilbur påpekar att man måste skilja mellan varianter av billigare och sådana av dyrare märken (här bortses givetvis från de verkliga sällsyntheterna i mångtusen kronorsklassen). Den som kostat på sig ett märke för 500 kr är kanske inte så ofta beredd att betala 1.000 kr för att också få varianten, medan den som betalat 15 kr för en 10 aur grön troligen är mera intresserad av att köpa varianten för t.ex. 50 kr. Det kostar ju också tid och därmed pengar att sortera fram varianter, oberoende av deras prisläge. Wilburs eget förslag är att varianten 132v¹ kunde prissättas i 150 à 200 kr. Vi känner oss litet tveksamma inför ett så högt pris, men Wilbur drar som jämförelse upp moderna varianter som F. 408v (röd fläck mellan skulderbladen) och 414v¹ (felag i st. f. félag) och påpekar att i dessa fall - där Facit anger pris på 110 resp. 160 kr - det ännu finns ganska stora lager hos investerare och spekulanter. (De nämnda två varianterna är dock procentuellt sett sällsyntare än 132v¹.)

Vi mottar gärna inlägg i frågan om hur en vettig prissättning av varianter bör vara konstruerad.

(Wilbur Jonsson har sänt oss exempel på andra varianter på Christian X, men vi sparar dem till en senare rapport.)

Nya post-
stämplar

Folmer Østergaard rapporterar följande nya poststämplar, som tagits i bruk i början av 1987:
Akranes och Seltjarnarnes har fått nya stämplat av typ B8b.
Breiddalsvík, Fáskrúdsfjörður och Neskaupstaður har alla fått rullstämpel.

Kr. 10-påtrycken
och falska sådana

Fyra olika märken ur äldre serier (Christian IX, Två kungar och Frederik VIII) blev under åren 1924-36 försedda med påtryck "Kr. 10" för att fylla det behov av märken i denna höga valör, som uppkommit genom att frimärken under åren 1920-38 i viss utsträckning användes vid tullbetalning. Därigenom är också de flesta "Kr. 10"-märkena makulerade med den år 1924 införda stämpeln "Tollur".

Enligt Handbók um íslensk frímerki gjordes övertrycken med plåtuppsättningar om 100 märken, så att ett helt ark övertrycktes på en gång. Ur samma källa hämtar vi, att Christian IX 2 kr blev övertryckt med Kr. 10 både 1929 och 1936, varvid olika tryckerier användes. Någon skillnad mellan dessa två påtryck tycks inte vara känd.

Ser man närmare på dessa påtryck är det ganska påfallande att man finner små olikheter mellan påtryckens bokstäver och siffror. En absolut likhet mellan påtrycken i de olika positionerna lyckades man uppenbarligen inte nå. Det skulle därför kunna antagas att just betr. dessa övertryck (liksom de under 1920-talet gjorda i lägre påtrycksvalörer) det måste vara svårt att urskilja eventuella förfalskningar. För det vana ögat tycks det dock gå bra att skilja fåren från getterna.

Arno Debo i München, som säkert utfärdat hundratals attester på Kr. 10-påtrycksmärken, har sänt oss en bild av ett förfalskat påtryck av Kr. 10 på ett poststämplat märke 1 króna Frederik VIII - alltså en förfalskning av Facit 123. Förfalskningen är välgjord, dock är stapeln på siffran 1 väsentligt tjockare än på de riktiga påtryck vi sett. Eftersom märket var stämplat, kan ju Arno emellertid också ha konstaterat förfalskningen genom att påtrycket ligger ovanpå stämpeln. Arno Debo meddelar samtidigt, att förfalskningar av Kr. 10-påtrycket tycks vara ovanliga. Under de 30 år han utfärdat attester har han bara en enda tidigare gång - 1985, då det gällde en F. 107 - sett ett falskt påtryck, den gången mycket sämre utfört.

Det kan dock inte uteslutas, att det finns så dåligt gjorda falska påtryck, att de aldrig sänts in till attest. Ett sådant dåligt påtryck på F. 122 fick föreningens sekreterare första gången han som oerfaren ny islandssamlare köpte några Kr. 10-märken (serien F. 121-123), men det var först ett par år senare som hans ökade erfarenhet öppnade ögonen för att detta påtryck var så avvikande att det absolut inte kunde vara äkta.

"Tillur"-
stämpeln

Apropå tollur: Vi har ännu inte fått in något svar på frågan från Leif Fuglsig i rapport 66 om vad det kan vara för stämpel som han har på ett 25 aur Christian X (Facit 136). Stämpeln påminner i fråga om ram, storlek och stilsort om Tollur-stämplatarna. Synliga bokstäver är "Til" och en så stor del av en fjärde bokstav att den torde vara ett l, ett b, ett h eller ett k. Hur lång texten är vet vi inte.

Finns det verkligen inte någon av våra stämpelkunniga medlemmar, som kan lösa gåtan?

Islands
befolkning
genom
tiderna

Landsbanki Islands, vars 100-årsjubileum i fjol Du säkert minns på grund av det då utgivna högvalörmärket, publicerade till sitt jubileum en bok om "Iceland 1986", ur vilken vi fått särtryck genom ambassaden i Stockholm. Bland flera artiklar av stort intresse har vi fastnat för en om Islands befolkning. Dess storlek samt fördelning i landet och på yrkesgrupper har ju haft stor betydelse i postala sammanhang (brevfrekvens, frimärksupplagor samt placeringen av postkontor, dessas antal och därmed stämplarna etc.) under den tid som intresserar oss som samlare. Men också Islands historia intresserar väl de flesta av oss, och vi skall därför låta vårt utdrag ur artikeln gå längre tillbaka än till 1873.

Som bekant började invandringen till Island på 870-talet (1100-årsminnet firades ju 1974), och den var i stort sett avslutad redan 930. De flesta nordmännen kom från västra Norge men många kom också från de keltiska delarna av de brittiska öarna, främst Irland, eftersom nordiska familjer hade slagit sig ned där. Många till Island medförda slavar och andra tjänare var av keltiskt ursprung. Proportionen mellan nordmän och kelter vet man inte, men märkligt är att det inte anses finnas några spår av keltiskt inflytande på isländska språket eller kulturen, medan det å andra sidan är stor överensstämmelse i fråga om blodgruppsfördelningen mellan befolkningarna i Irland och Island men icke mellan Island och Norge.

Den äldsta mera exakta uppgiften om befolkningens storlek har man från 1095, då man för att kunna införa tionde räknade självägande bönder, vilka befanns vara omkring 4.500. Man har tidigare trott att den totala befolkningen under 1100-1300-talen var över 100.000, men numera anser man att den torde ha varit 60.000-80.000.

En pestepidemi 1402-04 (ett försenat utbrott av den stora pest som i Sverige kallades digerdöden?) minskade avsevärt befolkningens storlek. På 1600-talet kom en klimatförsämring - "lilla istiden" kallad - och hungersnöder (bl.a. förorsakade av vulkanutbrott) under detta och nästa århundrade reducerade också befolkningen. År 1703 gjordes en mycket noggrann folkräkning (hela materialet från denna är bevarat med varje person namngiven) och den upptog 50.358 personer. Men redan 1707-09 härjade en fruktansvärd smittkoppspest, och till 50.000 kom befolkningen sedan inte upp förrän på 1820-talet. För att nu komma fram till "frimärkstiden" var befolkningen 1873 c. 70.000, 1900 78.000, 1930 109.000, 1960 177.000 och 1984 (sista år i artikelns statistik) 240.000.

Emigration till Amerika avtappade Island på 10.000 emigranter under åren 1870-1914. Islänningarna begav sig oftare till västra och centrala delarna av Canada än till USA. (Ett av de bevarade skildringbrevens är ju till Canada.) Även under de senaste 20 åren har en mindre nettoutvandring ägt rum men då främst till de nordiska länderna. Sverige är det land, som hyser det största antalet islandsfödda men utomlands boende personer, cirka 3.500.

Hur mekaniseringen inom jordbruk och fiske har förändrat befolkningens struktur under 1900-talet framgår av följande procentuella fördelning av landets arbetande befolkning.

	<u>1920</u>	<u>1940</u>	<u>1960</u>	<u>1980</u>
Jordbruk	43	32	16	8
Fiske	15	14	8	5
Fiskeindustri	4	5	10	10
Annan industri	7	11	15	17
Byggnation och transport	10	14	20	19
Handel och tjänster	21	24	31	41

Hand i hand med denna förändring har gått inflyttningen till städer och andra tätorter. Island har nu 23 städer (stad = kaupstadur) och många andra tätorter (orter med över 200 invånare). I tätorter bodde vid detta sekels början 21 % av befolkningen, vilket tal hade växt till 57 % redan 1930. Nu uppgår motsvarande procenttal till 90. Staden Reykjavík hade 1984 89.000 invånare, "Stor-Reykjavík" (dvs. inkl. förorterna) 131.000, vilket är nära 55 % av landets befolkning.

Tillägg till "Nya poststämplat", överst på s. 6

Under "pressläggningen" har Folmer sändt oss ytterligare nya stämplat, nämligen Eskifjörður, Höfn i Hornafirði och Stöðvarfjörður.

Bilaga

Något om de isländska nummerstämplaterna (upplaga 2)

Av den i bilagan på s. 8 nämnda mallen för 6-9 och 66-99 har föreningen några exemplar kvar. Kan rekvireras genom insättning av kr. 10:- på Föreningen Isländssamlarnas postgirokonto 40 29 57-5. Skriv "mallen" på kupongen. Det går också att sända sekreteraren namn och svensk 10-kronersedel i brev. Endast en mall per medlem.